

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1976 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 275

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 760

Περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ν.π.δ.δ».

ΟΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ν. 417/1976 «περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύι τῶν πειθαρχικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν», ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ν. 22/1975 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων ν.π.δ.δ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

(Ἄρθρον 1 ν. 417/1976, ἄρθρον 44 ν. 22/1975 καὶ ἄρθρα 23 παράγρ. 2 καὶ 29 παράγρ. 3 τοῦ Συντάγματος).

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 131—175 τοῦ ν. 1811/1951 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων», ὡς αὗται τροποποιηθεῖσαι ἴσχυον κατὰ τὴν 20ὴν Ἀπριλίου 1967, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπανῆλθον ἐν ἰσχύι, συμπληρωθεῖσαι καὶ τροποποιηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ν. 417/1976, προσηρμοσμέναι πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ πρὸς τὰς ἰσχυούσας πειθαρχικὰς διατάξεις τοῦ ν. 22/1975, κωδικοποιοῦνται εἰς ἑνιαῖον κείμενον ἔχον ὡς εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 1—48.

2. Αἱ κωδικοποιούμεναι διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα ὑπαγομένων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.
ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ

Ἄρθρον 1.

(Ἄρθρον 131 ν. 1811/1951)

Ὁρισμὸς πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

1. Πᾶσα δι' ὑπαιτίου πράξεως ἢ παραλείψεως παράβασις ὑπαλληλικοῦ καθήκοντος, δυναμένη νὰ καταλογισθῇ, ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

2. Τὸ ὑπαλληλικὸν καθῆκον προσδιορίζεται τόσον ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων, ἐγκυκλίων, ὁδηγιῶν καὶ διαταγῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὸν ὑπάλληλον ὑποχρεώσεων, ὅσον καὶ ἐκ τῆς καθόλου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστοτε τηρητέας ἐν γένει διαγωγῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

(Ἄρθρον 132 ν. 1811/1951, ἄρθρον 2 ν. 417/1976 καὶ ἄρθρα 23 παράγρ. 2 καὶ 29 παράγρ. 3 τοῦ Συντάγματος).

Πειθαρχικά τινα ἀδικήματα, ἐνδεικτικῶς.

1. Μεταξὺ τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων καταλέγονται ἰδίως:

α) ἡ ἔλλειψις πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ὡς καὶ ἡ ἐπιδίωξις, ἔργῳ ἢ λόγῳ, τῆς διὰ βιαίων μέσων ἀνατροπῆς τοῦ ὑφισταμένου πολιτειακοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστῶτος,

β) ἡ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀναξία ὑπαλλήλου διαγωγή,

γ) ἡ ἐπὶ χρήμασι χαρτοπαιξία καὶ ἰδίως εἰς δημόσιον κέντρον,

δ) ἡ σύναψις στενῶν κοινωνικῶν σχέσεων μετὰ προσώπων, τῶν ὁποίων οὐσιώδη συμφέροντα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀνατιθεμένης εἰς τὸν ὑπάλληλον ὑπηρεσίας,

ε) αἱ οἱασδήποτε μορφῆς ἐκδηλώσεις δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπὲρ πολιτικῶν κομμάτων, ὡς καὶ ἡ ἐνεργὸς ὑπὲρ κόμματος δράσις τῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου,

στ) ἡ δημοσίᾳ, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἄσκησις κριτικῆς τῶν πράξεων τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς δι' ἐκφράσεων, αἱ ὁποῖαι ἀποδεικνύουν ἔλλειψιν σεβασμοῦ, ἢ διὰ σκοπίμου χρήσεως ἀβασίμων ἐπιχειρημάτων,

ζ) ἡ ἀποσιώπησις συμμετοχῆς εἰς ἔργα ἐπ' ἀμοιβῇ ξένα πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἀκόμη ἐκείνας εἰς τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ αὕτη,

η) ἡ χρησιμοποίησις τρίτων προσώπων πρὸς ἀπόκτησιν ὑπηρεσιακῆς εὐνοίας ἢ πρόκλησιν ἢ ματαίωσιν διαταγῆς τῆς ὑπηρεσίας,

θ) ἡ ἄμεσος ἢ διὰ μέσου τρίτου προσώπου συμμετοχὴ εἰς δημοπρασίαν, τῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπιτροπῆς ἀποτελεῖ μέλος ὁ ὑπάλληλος ἢ ἡ ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει οὗτος,

ι) ἡ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀναξιοπρεπὴς ἢ ἀναξία ὑπαλλήλου διαγωγὴ ἢ ἡ, παρὰ τὴν καταβολὴν εἰς αὐτὸν ἐξόδων παραστάσεως, μὴ ἀναλόγως ἀξιοπρεπὴς παράστασις τοῦ ὑπαλλήλου,

ια) ἡ βραδεῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προσέλευσις ἢ ἡ πρόωρος ἐξ αὐτῆς ἀποχώρησις,

ιβ) ἡ ραθυμία, ἡ ἀμέλεια, ὡς καὶ ἡ ἀτελὴς ἢ μὴ ἔγκαιρος ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος ἢ ἀδικαιολόγητος ἄρνησις προσελεύσεως πρὸς ἰατρικὴν ἐξέτασιν κατὰ τὸ ἄρθρον 80 παράγρ. 5 τοῦ ν. 1811/1951,

ιγ) ἡ μὴ προσήκουσα συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς πολίτας, τοὺς προϊσταμένους καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους,

ιδ) ἡ μὴ ἔγκαιρος ἀπάντησις εἰς ἀναφορὰς πολιτῶν,

ιε) ἡ ὑπὸ προϊσταμένου—κριτοῦ σύνταξις ἐκθέσεως οὐσιαστικῶν προσόντων, περὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, ἄνευ τῆς ἐπιβαλλομένης ἀμεροληψίας καὶ ἀντικειμενικότητος, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ ἔκθεσις νὰ μὴ ἀποδίδη τὴν πραγματικὴν ὑπηρεσιακὴν συμπεριφορὰν καὶ ποιότητα τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου, ὡς καὶ ἡ μὴ ἔγκαιρος κατάρτισις τῶν ἐκθέσεων,

ιστ) ἡ ἀναρμοδία παρέμβασις ὑπὲρ ἢ κατὰ τρίτου τινός,

ιζ) ἡ ἀδικαιολόγητος προτίμησις ὑποθέσεων νεωτέρων ἐπὶ παραμελήσει παλαιοτέρων,

ιη) ἡ ἀδικαιολόγητος ἀποχὴ ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων,

ιθ) ἡ ἄρνησις ἢ παρέλκυσις ἐκτελέσεως ὑπηρεσίας,

κ) ἡ συμμετοχὴ εἰς ἀπεργίαν, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 23 παράγρ. 2 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ νόμου,

κα) ἡ παράβασις τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβαλλομένης εἰς τὸν ὑπάλληλον ἐχεμυθείας,

κβ) ἡ χρησιμοποίησις τῆς ὑπαλληλικῆς ἰδιότητος πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδιωτικῶν συμφερόντων αὐτοῦ ἢ προσκειμένων εἰς αὐτὸν προσώπων,

κγ) ἡ χρησιμοποίησις πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας κατέχει ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, πρὸς ἀποκόμισιν ἰδίου ὀφέλους,

κδ) ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου μὴ εἴσπραξις τοῦ μισθοῦ, τὸν ὁποῖον δικαιοῦται, ἢ ἄλλων ἀποδοχῶν ἢ ἐξόδων,

κε) ἡ ἀποδοχὴ ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου οἱασδήποτε ὑλικῆς εὐνοίας, ἡ ὁποία δὲν συνιστᾶ δωροληψίαν, ἀλλὰ προέρχεται ἀπὸ πρόσωπα τῶν ὁποίων τὰς ὑποθέσεις διαχειρίζεται ἢ πρόκειται νὰ διαχειρισθῇ,

κστ) ἡ λόγῳ ἀσυνήθους χρήσεως φθορὰ ἢ ἐγκατάλειψις ἢ παράνομος χρῆσις πράγματος ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου,

κζ) πᾶσα ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας πρᾶξις ἢ παράλειψις, ἡ ὁποία ἂν καὶ εἶναι κατὰ τύπους νόμιμος, δύναται ὁπωσδήποτε νὰ βλάψῃ ἢ νὰ θέσῃ εἰς κίνδυνον τὰ συμφέροντα τῆς Πολιτείας, καὶ

κη) ἡ παράβασις καθήκοντος κατὰ τὸν ποινικὸν ἢ ἄλλους εἰδικοὺς νόμους.

2. Διατάξεις ὁρίζουσαι εἰδικὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.
ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΠΟΙΝΑΙ

Ἄρθρον 3.

(Ἄρθρον 133 ν. 1811/1951, ἄρθρον 44 ν. 22/1975, ἄρθρον 3 ν. 417/1976 καὶ ἄρθρον 23 παραγρ. 2 τοῦ Συντάγματος).

1. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι:

α) ἔγγραφος ἐπίπληξις,

β) πρόστιμον μέχρις ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν,

γ) δυσμενὴς μετάθεσις,

δ) διακοπὴ τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος ἀπὸ ἑνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν,

ε) ὑποβιβασμός,

στ) ὁριστικὴ παῦσις.

2. Τὸ πρόστιμον, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς καταγνωστικῆς εἰς πρῶτον βαθμὸν πειθαρχικῆς ἀποφάσεως ἀποδοχῶν, παρακρατεῖται ἀπὸ τοῦ πρώτου μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς ἀποφάσεως μηνός, εἰς μηνιαίας δόσεις, ἑκάστης τούτων ὁριζομένης, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, εἰς ποσὸν οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῶν ἀποδοχῶν. Τὸ πρόστιμον ἀποτελεῖ ἔσοδον τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸν ὁποῖον βαρύνουν αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ὑπὸ εἰδικῶν νόμων καθοριζομένων εἰδικῶν ταμείων.

3. Διὰ τὴν διακοπὴν τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος ὑπολογίζεται μόνον ὁ χρόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ τιμωρούμενος ἔχει τὰ πρὸς προαγωγὴν τυπικὰ προσόντα. Ὁ ὑποβιβασθεὶς δὲν δύναται νὰ ἐπαναπροαχθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἀπὸ τοῦ ὑποβιβασμοῦ του χρονικοῦ διαστήματος ἴσου πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς προαγωγὴν χρόνου.

4. Τὴν ποινὴν τῆς ὁριστικῆς παύσεως δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς μόνον διὰ τὰ ἑξῆς ἀδικήματα:

α') παράβασιν τοῦ ἄρθρου 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. α',

β') παράβασιν καθήκοντος κατὰ τὸν ποινικὸν ἢ ἄλλους εἰδικοὺς νόμους,

γ') ἀδικαιολόγητον ἀποχὴν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων ἐπὶ τριάκοντα τοὐλάχιστον ἡμέρας,

δ') παραβίασιν ἀπορρήτων τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 46 παραγρ. 2 τοῦ ν. 1811/1951,

ε') χαρακτηριστικῶς ἀναξιοπρεπῆ ἢ ἀναξίαν ὑπαλλήλου διαγωγὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας,

στ) συμμετοχὴν εἰς ἀπεργίαν, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 23 παραγρ. 2 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ νόμου,

ζ') διάπραξιν ἐντὸς ἔτους, ἀφ' ἧς ἐτελέσθη ἀδίκημα τιμωρηθὲν τοὐλάχιστον διὰ προστίμου ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ἑνὸς μηνός, ἑτέρου ἀδικήματος δυναμένου νὰ ἐπισύρῃ τὴν αὐτὴν ἢ βαρυτέραν ποινήν,

η') διάπραξιν ἐντὸς διετίας, μετὰ ἐπιβολὴν τριῶν πειθαρχικῶν ποινῶν βαρυτέρων τοῦ προστίμου ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός, τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος,

θ') ἐκ συστήματος κακὴν συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς πολίτας,

ι') σοβαρὰν ἀπείθειαν,

ια') πᾶν πειθαρχικὸν ἀδίκημα δυνάμενον ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ νὰ προκαλέσῃ δημόσιον σκάνδαλον καὶ προκαλέσαν τοιοῦτο,

ιβ') παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 56 παράγρ. 3 καὶ 80 παράγρ. 5 τοῦ ν. 1811/1951, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 7 παράγρ. 2 τοῦ παρόντος, καὶ

ιγ') χρησιμοποίησιν πλαγίων μέσων πρὸς ἀποφυγὴν ἢ ματαίωσιν ἢ πρόκλησιν ὑπηρεσιακῶν ἐν γένει μεταβολῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.
ΕΞΑΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ ΑΞΙΟΠΟΙΝΟΥ

Ἄρθρον 4.

(Ἄρθρον 134 ν. 1811/1951 καὶ ἄρθρα 4 καὶ 27 περίπτ. δ' ν. 417/1976).

Παραγραφὴ πειθαρχικῶν ἀδικημάτων.
Διαγραφὴ πειθαρχικῶν ποινῶν.

1. Τὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα παραγράφονται μετὰ δύο ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας διεπράχθησαν, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ τῶν ἀδικημάτων τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 3, τὰ ὁποῖα παραγράφονται μετὰ πενταετίαν.

2. Αἱ κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου ἀπευθυνόμεναι πράξεις πρὸς δίωξιν τοῦ ἀδικήματος διακόπτουν τὴν παραγραφήν, ὁ χρόνος ὅμως ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν τριετίαν ἐν συνόλῳ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς καταγνωστικῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ δὲ ἀδικημάτων τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 3 τὴν ἑπταετίαν.

3. Πειθαρχικὸν ἀδίκημα, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ ποινικὸν τοιοῦτο, δὲν παραγράφεται πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ πρὸς παραγραφὴν τούτου ὁριζομένου χρόνου. Ἐπὶ τοιούτων ἀδικημάτων αἱ πράξεις τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἀποτελοῦν λόγον διακοπῆς τῆς παραγραφῆς τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

4. Ἡ παραγραφὴ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος διακόπτεται διὰ τῆς τελέσεως πειθαρχικοῦ ἀδικήματος σκοποῦντος τὴν ἀπόκρυψιν αὐτοῦ ἢ τὴν ματαίωσιν τῆς ἕνεκα τούτου παραπομπῆς εἰς ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον.

5. Παραγραφὲν πειθαρχικὸν ἀδίκημα δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν τιμωρίαν ἑτέρου πειθαρχικοῦ ἀδικήματος, τὸ ὁποῖον διεπράχθη πρὸ τῆς παραγραφῆς ἐκείνου.

6. Ἡ τελεσίδικος πειθαρχικὴ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς παραγραφήν.

7. Αἱ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως μετὰ ἓν ἔτος, τοῦ προστίμου μέχρις ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνὸς μετὰ διετίαν, τοῦ προστίμου μέχρις ἀποδοχῶν δύο μηνῶν, μετὰ τετραετίαν, τοῦ προστίμου μέχρις ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν, μετὰ πενταετίαν, καὶ αἱ λοιπαὶ βαρύτεραι τοιαῦται, πλὴν τῆς ὁριστικῆς παύσεως, μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν, διαγράφονται ἐκ τοῦ δελτίου τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καὶ δὲν λαμβάνον-

ται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἂν κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὡς ἄνω χρονικῶν ὁρίων δὲν ἐτιμωρήθη δι' οἱασδήποτε ποινῆς.

Ἄρθρον 5.

(Ἄρθρον 135 ν. 1811/1951).

Αὐτοτέλεια κολασίμου τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

Ἐν περιπτώσει ἀμνηστίας, ἀποκαταστάσεως, χάριτος ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἄρσεως τοῦ κολασίμου ἢ ἄρσεως ἢ μεταβολῆς τῶν συνεπειῶν τῆς ποινικῆς καταδίκης, δὲν αἴρεται τὸ πειθαρχικῶς κολάσιμον τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 6.

(Ἄρθρον 136 ν. 1811/1951)

Σχέσις προαγωγῆς πρὸς πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

Ἡ προαγωγὴ τοῦ ὑπαλλήλου δὲν αἴρει τὸ πειθαρχικῶς κολάσιμον αὐτοῦ δι' ἀδίκημα προγενέστερον τῆς προαγωγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΣ ΚΟΛΑΣΜΟΣ ΔΙΑ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ

Ἄρθρον 7.

(Ἄρθρον 137 ν. 1811/1951)

1. Πράξεις τελεσθεῖσαι κατὰ τὴν διάρκειαν προγενεστέρας τοῦ ὑπαλλήλου δημοσίας ἢ παρ' ὀργανισμῷ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλῳ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου ὑπηρεσίας τιμωροῦνται πειθαρχικῶς, ἐὰν ὑπάγωνται εἴς τινα τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 3, δὲν παρῆλθε δὲ ὁ δι' αὐτὰς ὁριζόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 4 χρόνος παραγραφῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ τυχὸν ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος δὲν ὑπολογίζεται.

2. Τιμωρεῖται πειθαρχικῶς καὶ δύναται νὰ ἐπισύρῃ καὶ τὴν ποινὴν τῆς ὁριστικῆς παύσεως ἡ παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου χρῆσις, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ διορισμοῦ του, βίας, δόλου ἢ δωροδοκίας. Ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΣΧΕΣΙΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗΣ ΠΡΟΣ ΠΟΙΝΙΚΗΝ ΔΙΚΗΝ

Ἄρθρον 8.

(Ἄρθρον 138 ν. 1811/1951 καὶ ἄρθρον 5 ν. 417/1976)

1. Ἡ πειθαρχικὴ δίκη εἶναι αὐτοτελὴς καὶ ἀνεξάρτητος πάσης ἄλλης δίκης.

2. Ἡ ποινικὴ δίκη δὲν ἀναστέλλει τὴν πειθαρχικήν, δύναται ὅμως ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς δι' ἀποφάσεώς του, δυναμένης ἐλευθέρως νὰ ἀνακληθῇ, νὰ διατάξῃ δι' ἐξαιρετικοὺς λόγους τὴν ἀναστολήν.

3. Ὁσάκις ἐν ποινικῇ ἀποφάσει, καταστάσῃ ἀμετακλήτῳ, βεβαιοῦται ρητῶς ἡ ὕπαρξις ἢ ἀνυπαρξία πραγματικῶν γεγονότων, γίνονται ταῦτα δεκτὰ ἐν τῇ πειθαρχικῇ δίκῃ ὡς ἐν τῇ ποινικῇ. Οὐδόλως ὅμως κωλύεται ἐντεῦθεν τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον νὰ ἐκδώσῃ, ἀντιθέτως πρὸς τὴν ποινικὴν ἀπόφασιν ἀπαλλακτικὴν ἢ καταγνωστικήν.

4. Ἐκδιδομένης ἀμετακλήτου ποινικῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μετὰ τὴν πειθαρχικήν, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἕνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως πειθαρχικὴ δίωξις, ἐὰν δικαιολογῆται κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 3 ἡ ὁριστικὴ παῦσις τοῦ ὑπαλλήλου, ἐκδιδομένης δὲ ἀμετακλήτου ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ἐπαναλαμβάνεται ἡ πειθαρχικὴ δίκη. Τὸ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης δικαίωμα παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀφ' ἧς κατέστη ἀμετάκλητος ἡ ποινικὴ ἀπόφασις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΔΕΔΙΚΑΣΜΕΝΟΝ — ΜΗ ΣΥΡΡΟΗ ΠΟΙΝΩΝ

Ἄρθρον 9.

(Ἄρθρον 139 ν. 1811/1951)

1. Οὐδεὶς διώκεται ἐκ δευτέρου διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

2. Ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος μία ποινὴ ἐπιβάλλεται.

3. Διὰ τῆς αὐτῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως μία ποινὴ ἐπιβάλλεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΛΗΞΙΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Ἄρθρον 10.

(Ἄρθρον 140 ν. 1811/1951 καὶ ἄρθρον 24 ν. 417/1976)

1. Ὁ ἐξ οἱουδήποτε λόγου ἀποβαλὼν τὴν ἰδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου δὲν διώκεται πειθαρχικῶς, ἡ τυχὸν ὅμως ἀρξαμένη πειθαρχικὴ δίκη συνεχίζεται καὶ μετὰ τὴν λύσιν τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ θανάτου.

2. Ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ἐκδιδομένη τυχὸν καταγνωστικὴ ἀπόφασις παραμένει ἀνεκτέλεστος, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 42.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΔΙΩΞΙΣ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΗΣΙΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ

Ἄρθρον 11.

(Ἄρθρον 141 ν. 1811/1951)

1. Ἡ δίωξις καὶ τιμώρησις τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος εἶναι καθῆκον τοῦ πειθαρχικοῦ δικαστοῦ, παράλειψις τοῦ ὁποίου συνιστᾷ μόνον πειθαρχικὸν ἀδίκημα αὐτοῦ.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπὶ ἀδικημάτων δικαιολογούντων τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως, ἡ δίωξις ἀπόκειται εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τῶν τεταγμένων πρὸς τοῦτο ὀργάνων, τὰ ὁποῖα λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν καθόλου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐκτὸς αὐτῆς διαγωγὴν τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου.

3. Ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς ἔχει διακριτικὴν ἐξουσίαν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον κριτήρια. Κατ' ἐξαίρεσιν, ὁσάκις τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα δικαιολογῇ ποινὴν ἀνωτέραν τῆς ἐπιπλήξεως, δὲν δύναται ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς νὰ μὴ ἐπιβάλῃ ποινήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΙ

Ἄρθρον 12.

(Ἄρθρον 6 ν. 417/1976)

Πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι.

Πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἀσκοῦν:

α) οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι τοῦ ὑπαλλήλου,

β) τὰ διοικητικὰ συμβούλια νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου,

γ) τὰ ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια καὶ

δ) τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 13.

(Ἄρθρον 7 ν. 417/1976)

Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι.

1. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι:

α) Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπαγομένων ὑπαλλήλων, κεντρικῶν καὶ περιφερειακῶν, εἰδικώτερον δὲ ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους,

β) ὁ γενικὸς γραμματεὺς Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ 4ου βαθμοῦ καὶ κάτω,

γ) ὁ γενικὸς διευθυντὴς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς γενικὸς διευθυντὴς Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῶν κεντρικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ 4ου βαθμοῦ καὶ κάτω,

δ) ὁ διευθυντὴς Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν κεντρικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 6ου βαθμοῦ καὶ κάτω,

ε) ὁ νομάρχης, ὁ ἀναπληρωτὴς νομάρχου, ὁ γενικὸς διευθυντὴς νομαρχίας καὶ ὁ ἔπαρχος ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ὑπηρετούντων πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας Ὑπουργείων, εἰς τὰς ὑπηρεσίας διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου καὶ εἰς τὰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης,

στ) ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐπιθεώρησιν καὶ ὑπαγομένων εἰς τὴν εἰς ἣν ἀνήκει οὗτος ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων,

ζ) οἱ προϊστάμενοι τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου προσωπικοῦ.

2. Ἐπίσης, πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι:

α) οἱ Πρόεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου, ἀντιστοίχως, προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων,

β) οἱ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος καὶ Ἀντεπίτροπος ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῆς ὑπηρεσίας τούτων,

γ) οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Ἀεροπορίας, ὡς καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων,

δ) οἱ διοικηταὶ μονάδων καὶ ἀνωτάτων σχολῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, οἱ διευθυνταὶ καταστημάτων ἢ προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας,

ε) ὁ γενικὸς γραμματεὺς αὐτοτελοῦς ὑπηρεσίας ὡς καὶ ὁ ἐξομοιούμενος πρὸς γενικὸν γραμματέα Ὑπουργείου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαγομένων ὑπαλλήλων,

στ) ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπὶ πάντων, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ὁ νομάρχης, πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῆς περιφερείας του.

3. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου εἶναι:

α) ὁ διοικητὴς καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς ὡς καὶ ὁ μετέχων τῆς διοικήσεως γενικὸς γραμματεὺς νομικοῦ προσώπου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου,

β) ὁ Πρύτανις Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἱδρύματος,

γ) ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ. Ἐπὶ πλειόνων ἐν τῷ αὐτῷ ἀνωτάτῳ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας βαθμῷ τακτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἁρμοδιότης ἑκάστου ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὸν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων,

δ) ὁ προϊστάμενος διευθύνσεως ἢ αὐτοτελοῦς τμήματος ἢ Ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου τακτικὸς ὑπάλληλος αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων καὶ

ε) ὁ προϊστάμενος περιφερειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου τακτικὸς ὑπάλληλος αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων.

4. Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ἐπὶ ὑπαλλήλων κατωτέρου βαθμοῦ ἐκείνου τὸν ὁποῖον φέρει ὁ πειθαρχικῶς διώκων.

5. Ἡ ἰδιότης τοῦ προϊσταμένου ὡς ἐπὶ θητείᾳ ἢ μετακλητοῦ δὲν κωλύει τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἄσκησιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 14.

(Ἄρθρον 8 ν. 417/1976)

Ἁρμοδιότης πειθαρχικῶς προϊσταμένων.

1. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὴν μὲν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως πάντες, τὴν δὲ τοῦ προστίμου οἱ κάτωθι ὑπὸ τὰς ἑξῆς διακρίσεις:

α) Ὁ Ὑπουργὸς μέχρι καὶ τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός,

β) ὁ γενικὸς γραμματεὺς Ὑπουργείου μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός,

γ) ὁ νομάρχης, ὁ ἀναπληρωτὴς νομάρχου, ὁ γενικὸς διευθυντὴς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς γενικὸς διευθυντὴς Ὑπουργείου ὡς καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς νομαρχίας μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός,

δ) ὁ ἔπαρχος, ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητής, ὁ ἐπιθεωρητὴς καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς ἕκτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός,

ε) οἱ ὑπὸ στοιχεῖα α, β, γ καὶ ε τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13 ὁριζόμενοι ἀσκοῦν πειθαρχικὴν ἁρμοδιότητα γενικοῦ γραμματέως Ὑπουργείου,

στ) οἱ ὑπὸ στοιχεῖον δ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13 ὁριζόμενοι, ἐὰν εἶναι ἀνώτατοι ἀξιωματικοί, μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός, ἐὰν εἶναι ἀνώτεροι, μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου, ἐὰν δὲ κατώτεροι, μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς ἕκτου αὐτῶν,

ζ) ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἁγίου Ὄρους μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός.

2. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὴν μὲν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως πάντες, τὴν δὲ τοῦ προστίμου οἱ κάτωθι ὑπὸ τὰς ἑξῆς διακρίσεις:

α) οἱ ὑπὸ στοιχεῖα α, β καὶ γ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 13 ὁριζόμενοι, μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνὸς καὶ

β) οἱ ὑπὸ στοιχεῖα δ καὶ ε τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 13 ὁριζόμενοι, μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς ἕκτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρον 15.

(Ἄρθρον 9 ν. 417/1976)

Ἀμεταβίβαστον ἁρμοδιότητος πειθαρχικῶς προϊσταμένων. Αὐτεπάγγελτος δίωξις.

1. Ἡ ἁρμοδιότης τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων εἶναι ἀμεταβίβαστος, πλὴν ἂν ἄλλως προβλέπεται ὑπὸ διατάξεως νόμου.

2. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπιλαμβάνονται αὐτεπαγγέλτως. Ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, αὐτεπαγγέλτως ἐπιλαμβάνεται καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ νομικοῦ προσώπου.

3. Ἁρμόδιος πειθαρχικῶς προϊστάμενος εἶναι ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπήγετο, ὑφ' οἱανδήποτε ὑπηρεσιακὴν σχέσιν ἢ κατάστασιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

4. Διὰ τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογίαν ἀρχίζει ἡ αὐτεπάγγελτος δίκη.

5. Μεταξὺ πλειόνων ἁρμοδίως ἐπιληφθέντων πειθαρχικῶς προϊσταμένων, προτιμᾶται ὁ πρότερον καλέσας εἰς ἀπολογίαν. Οὗτος ὑποχρεοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅπως παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἀνώτερον πειθαρχικῶς προϊστάμενον ἢ εἰς διοικητικὸν συμβούλιον νομικοῦ προσώπου, ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ, πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τούτου πειθαρχικῆς ἀποφάσεως. Παραπομπὴ εἰς ἀμέσως ἀνώτερον πειθαρχικῶς προϊστάμενον δύναται νὰ γίνῃ καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ ἐπιληφθεὶς πειθαρχικῶς προϊστάμενος ἤθελε κρίνει ὅτι τὸ ἀδίκημα ἐπισύρει ποινὴν ἀνωτέραν τῆς ἁρμοδιότητός του. Διὰ τὸν αὐ-

τὸν λόγον δύναται νὰ γίνῃ περαιτέρω παραπομπὴ μέχρι καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, μέχρι καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ νομικοῦ προσώπου. Ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου, ἡ παραπομπὴ δύναται νὰ γίνῃ εἰς ὑπέρτερον αὐτοῦ πειθαρχικῶς προϊστάμενον.

Ἄρθρον 16.

(Ἄρθρον 10 ν. 417/1976)

Διοικητικὰ συμβούλια ν.π.δ.δ.

1. Τὰ διοικητικὰ συμβούλια νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὰς ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ προστίμου τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἡμίσεος μηνός.

2. Ἁρμόδιον διοικητικὸν συμβούλιον εἶναι ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπήγετο, ὑφ' οἱανδήποτε ὑπηρεσιακὴν σχέσιν ἢ κατάστασιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

Ἄρθρον 17.

(Ἄρθρον 11 ν. 417/1976)

Ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια.

1. Τὰ ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια εἶναι πενταμελῆ ἢ τριμελῆ, συντίθενται δέ, συγκροτοῦνται καὶ λειτουργοῦν κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια τρόπον. Τὰ πενταμελῆ συμβούλια εἶναι ἁρμόδια πρὸς πειθαρχικὴν κρίσιν ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ ἕως καὶ 2ῳ ἢ βαθμολογικῶς ἀντιστοίχοις, τὰ δὲ τριμελῆ προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων 7ου βαθμοῦ ἢ κατωτέρου ἢ βαθμολογικῶς ἀντιστοίχου.

2. Προκειμένης πειθαρχικῆς κρίσεως ἀνωτάτων ὑπαλλήλων, ἔργα ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀσκεῖ τὸ κατ' ἄρθρον 3 παράγρ. 2 τοῦ ν. 22/1975 ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον. Εἰδικῶς, προκειμένης πειθαρχικῆς κρίσεως τῶν, ἐπὶ βαθμοῖς 1ῳ ἢ ἀναπληρωτοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ, ὑπαλλήλων τῶν κατ' ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἔργα ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀσκεῖ ἡ Σύγκλητος.

3. Τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῶν ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν προκειμένου περὶ ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων διατάξεων.

4. Ἁρμόδιον ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον εἶναι ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπήγετο, ὑφ' οἱανδήποτε ὑπηρεσιακὴν σχέσιν ἢ κατάστασιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

5. Τὰ ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια κρίνουν: α) εἰς πρῶτον βαθμὸν καὶ β) ἐπὶ ἐφέσει, δυνάμενα νὰ ἐπιβάλλουν πᾶσαν πειθαρχικὴν ποινήν.

6. Συγκρούσεις ἁρμοδιότητος μεταξὺ πλειόνων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων διὰ τὸ αὐτὸ ἀδίκημα, εἴτε καταφατικαί, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ὁριστικὴ ἀπόφασις, εἴτε ἀποφατικαί, ἐφ' ὅσον εἶναι ἢ κατέστησαν τελεσίδικοι αἱ περὶ ἀναρμοδιότητος αὐτῶν ἀποφάσεις, αἴρονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ προσηκόντως βεβαιωμένῃ αἰτήσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ διωκομένου ὑπαλλήλου, ἤ, προκειμένου περὶ καταφατικῆς συγκρούσεως, καὶ τοῦ προέδρου τινὸς τῶν ἐπιληφθέντων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρον 18.

(Ἄρθρον 12 ν. 417/1976)

Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κρίνει ἐπὶ προσφυγῶν:

α) κατ' ἀποφάσεων Ὑπουργοῦ, ἐπιβαλλουσῶν οἱανδήποτε ποινήν,

β) κατ' ἀποφάσεων, ἐπιβαλλουσῶν οἱανδήποτε ποινὴν τῶν Διοικητοῦ Ἁγίου Ὄρους, διοικητοῦ, ὑποδιοικητοῦ, τοῦ μετέχοντος τῆς διοικήσεως γενικοῦ γραμματέως νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, τοῦ Πρυτάνεως Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος καὶ

γ) κατ' ἀποφάσεων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, ἐπιβαλλουσῶν εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν οἱανδήποτε πειθαρχικὴν ποινήν, εἰς δεύτερον δὲ βαθμὸν τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς τῆς διακοπῆς τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος, τοῦ ὑποβιβασμοῦ καὶ τῆς ὁριστικῆς παύσεως.

Ἄρθρον 19.

(Ἄρθρον 148 ν. 1811/1951 καὶ ἄρθρον 13 ν. 417/1976)

Συνεκδίκασις πειθαρχικῶν ἀδικημάτων.

1. Πλείονα πειθαρχικὰ ἀδικήματα τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου, διωκόμενα πρὸ τῆς ἐπί τινι τούτων ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως, δύνανται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πειθαρχικοῦ δικαστοῦ, νὰ συνεκδικάζωνται, ἐφ' ὅσον ἀνάγονται εἰς καθήκοντα ὑπηρεσιῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

2. Πλείονες ὑπάλληλοι διωκόμενοι διὰ τὸ αὐτὸ ἀδίκημα ἢ διὰ συναφῆ τοιαῦτα δύνανται νὰ συνδικάζωνται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Ἁρμόδιον πρὸς συνεκδίκασιν μεταξὺ πλειόνων ὀργάνων εἶναι:

α) μεταξὺ πλειόνων πειθαρχικῶς προϊσταμένων ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος, ἐπὶ δὲ ὁμοιοβάθμων ὁ πρότερον ἐπιληφθείς,

β) μεταξὺ πλειόνων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων τὸ πρότερον ἐπιληφθέν, προκειμένου δὲ περὶ συνδικάσεως κατὰ τὴν παράγραφον 2 ὑπαλλήλων ὑπαγομένων λόγῳ βαθμοῦ εἰς διάφορα συμβούλια, τὸ ἐκ τούτων ἀνώτερον καὶ

γ) μεταξὺ πειθαρχικῶς προϊσταμένου καὶ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, τὸ ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ἄρθρον 20.

(Ἄρθρον 14 ν. 417/1976)

Παραπομπὴ εἰς ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον.

1. Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς κρίνῃ ὅτι τὸ ἀδίκημα εἶναι τιμωρητέον διὰ ποινῆς μείζονος τῆς ἁρμοδιότητός του, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου. Ἡ παραπομπὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπάρχει περὶ ταύτης ἠτιολογημένη πρότασις τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας. Ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἡ τοιαύτη παραπομπὴ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου.

2. Ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὁ Ὑπουργὸς ἢ ὁ νομάρχης ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς νομάρχου ἢ ὁ ἔπαρχος, λαμβάνοντες γνῶσιν περὶ τελέσεως πειθαρχικοῦ ἀδικήματος, παραπέμπουν τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν κίνησιν πειθαρχικῆς διώξεως.

3. Τὸ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ ν. 1811/1951 διατυπούμενον ἐρώτημα πρὸς τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον περὶ θέσεως ὑπαλλήλου εἰς ἀργίαν, ἐπέχει θέσιν παραπεμπτηρίου, κατὰ τὴν παράγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 21, ἐγγράφου, διὰ τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἡ ἀργία. Καθ' ὑπαλλήλου, τεθέντος εἰς ἀργίαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ ν. 1811/1951, λόγῳ ποινικῆς διώξεως ἢ καταδίκης καὶ μὴ ἐπανερχομένου εἶτα εἰς ἐνέργειαν, γίνεται ὑποχρεωτικῶς ἡ παραπομπὴ διὰ τὰς πράξεις ἕνεκα τῶν ὁποίων ποινικῶς ἐδιώχθη ἢ κατεδικάσθη, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν εἶχε γίνει πρὸ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς ἀργίαν θέσεώς του.

Ἄρθρον 21.

(Ἄρθρον 15 ν. 417/1976)

Συνέπειαι παραπομπῆς.

1. Ἡ ἔκδοσις τοῦ κατὰ τὰς παραγρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 20 παραπεμπτηρίου ἐγγράφου κατ' ρητῶς περατωθεῖσαν δι' ὁριστικῆς ἀποφάσεως αὐτεπάγγελτον δίκην.

2. Ἡ ἔκδοσις ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπί τινι ἀδικήματι εἴτε ὑπὸ μονομελοῦς εἴτε ὑπὸ πολυμελοῦς δικαιοδοσίας, καθιστᾷ ἀπαράδεκτον τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 20 παραπομπήν.

3. Γενομένη παραπομπὴ δὲν ἀνακαλεῖται.

4. Ἐν τῷ παραπεμπτηρίῳ ἐγγράφῳ δέον νὰ μνημονεύωνται τὰ συνιστῶντα τὸ διωκόμενον παράπτωμα πραγματικὰ περιστατικά, ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα, ἅτινα πιθανολογοῦν τὴν ἐνοχὴν τοῦ ὑπαλλήλου.

5. Τὸ παραπεμπτήριον ἔγγραφον κοινοποιεῖται εἰς τὸν διωκόμενον καὶ ἀποστέλλεται μετὰ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, ὡς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 22.

(Ἄρθρον 151 ν. 1811/1951)

Προανάκρισις.

1. Ἡ προανάκρισις συνίσταται εἰς προκατορκτικὴν ἄτυπον συλλογὴν καὶ καταγραφὴν πληροφοριῶν καὶ στοιχείων περὶ τοῦ εἰκαζομένου πειθαρχικοῦ ἀδικήματος καὶ τῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐτελέσθη τοῦτο.

2. Προανάκρισιν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ πᾶς πειθαρχικῶς προϊστάμενος τοῦ ὑπαλλήλου.

3. Ἐὰν ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων στοιχείων κρίνῃ ὁ ἐνεργῶν τὴν προανάκρισιν, ὅτι δὲν συντρέχει περίπτωσις πειθαρχικῆς διώξεως, τερματίζει ταύτην δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεως. Τοῦτο δὲν κωλύει τὴν ὑπ' ἄλλου πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἐνέργειαν προανακρίσεως. Ἐὰν ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων στοιχείων κρίνῃ ὁ ἐνεργῶν τὴν προανάκρισιν, ὅτι προκύπτει πειθαρχικὸν ἀδίκημα τιμωρητέον διὰ τῶν ποινῶν τῆς ἁρμοδιότητός του, καλεῖ τὸν ὑπάλληλον εἰς ἀπολογίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 31, ἐὰν δὲ κρίνῃ, ὅτι δικαιολογεῖται ἡ ἐπιβολὴ ποινῆς βαρυτέρας, ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 29 ὁριζόμενα. Ἐὰν τέλος κρίνῃ ὅτι τὸ ἀδίκημα χρήζει περαιτέρω ἐρεύνης, προβαίνει εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεως.

Ἄρθρον 23.

(Ἄρθρον 152 ν. 1811/1951)

Ἀνάκρισις.

1. Τὴν ἀνάκρισιν διεξάγει:

α) ἐπὶ μονομελοῦς δικαιοδοσίας αὐτὸς ὁ ἐπιληφθεὶς πειθαρχικῶς προϊστάμενος ἢ ἄλλος τις ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενος ὑπάλληλος,

β) ἐπὶ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ὁ ὑπὸ τούτου ὁριζόμενος ὑπάλληλος εἴτε μέλος αὐτοῦ εἴτε ἄλλος τις. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνάκρισιν, πρέπει νὰ εἶναι τοὐλάχιστον ὁμοιόβαθμος ἀλλ' ἀρχαιότερος τοῦ διωκομένου, ἐκτὸς ἐὰν τὴν ἀνάκρισιν ἐνεργῇ ὑπάλληλος ἑτέρου κλάδου κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ.

2. Δὲν δύνανται νὰ διεξαγάγουν ἀνάκρισιν:

α) ἐκεῖνοι κατὰ τῶν ὁποίων τυχὸν ἐστρέφετο τὸ ἀδίκημα,

β) οἱ ἀσκήσαντες τὴν πειθαρχικὴν ἁρμοδιότητά των διὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἀδίκημα πειθαρχικῶς προϊστάμενοι καὶ

γ) οἱ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἐξ αἵματος συγγενεῖς τοῦ διωκομένου ὑπαλλήλου ἢ ἐκ πλαγίου μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ καὶ ὁ σύζυγος ἢ ἐξ ἀγχιστείας συγγενὴς μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ. Ὁ ἐγκαλούμενος δικαιοῦται ἐφ' ἅπαξ καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς διημέρου ἀπὸ τῆς κλήσεως πρὸς ἐξέτασιν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔργου τῆς ἀνακρίσεως δι' ἐγγράφου αἰτήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐκτίθενται οἱ λόγοι τῆς ἐξαιρέσεως, ἐπισυνάπτονται δὲ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως τὸ ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον, ἄνευ συμμετοχῆς τοῦ μέλους εἰς τὸ ὁποῖον τυχὸν εἶχον ἀνατεθῆ τὰ ἀνακριτικὰ καθήκοντα. Τὸ μέλος τοῦτο ἀναπληροῦται νομίμως. Ἐὰν ἡ αἴτησις γίνῃ δεκτή, αἱ ὑπὸ τοῦ ἐξαιρεθέντος ἐνεργηθεῖσαι ἀνακριτικαὶ πράξεις εἶναι ἄκυροι καὶ δὲν δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως.

3. Ὁ διεξάγων τὴν ἀνάκρισιν ἐνεργεῖ τὰς εἰς τὴν ἕδραν του ἀνακριτικὰς πράξεις αὐτοπροσώπως ἢ δι' ὑφισταμένου ὑπαλλήλου κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφ. β τῆς παραγρ. 1, δικαιοῦται δὲ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ πᾶσαν διοικητικὴν ἀρχὴν ἢ εἰρηνοδίκην ἢ εἰδικὸν πταισματοδίκην τὴν εἰς τὴν ἕδραν αὐτοῦ ἐνέργειαν ἀνακριτικῆς τινος πράξεως. Ἐνέργειαν ἀνακριτικῶν πράξεων ἐκτὸς ἕδρας δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ παρά τινος τῶν ἁρμοδίων κατὰ τόπον διοικητικῶν ἀρχῶν, τῶν δικαιουμένων νὰ μετακινηθοῦν ἢ νὰ διατάξουν μετακίνησιν ὑπαλλήλου λόγῳ ὑπηρεσίας.

4. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου κρίνοντος εἰς πρῶτον βαθμὸν καὶ ἐπὶ ἐφέσει ἡ ἀνάκρισις εἶναι ὑποχρεωτική, πλὴν ἐὰν ἡ τυχὸν προηγηθεῖσα κρίνεται ὡς ἐπαρκής.

5. Ἡ ἀνάκρισις εἶναι μυστική.

6. Ἡ ἀνάκρισις δύναται νὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὴν ἔρευναν καὶ ἄλλων ἀδικημάτων τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου, διὰ τὰ ὁποῖα προκύπτουν στοιχεῖα κατὰ τὴν πορείαν αὐτῆς.

7. Καθήκοντα γραμματέως τῆς ἀνακρίσεως ἐκτελεῖ ὁ ὑπὸ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀνάκρισιν ὁριζόμενος ὑπάλληλος.

Ἄρθρον 24.

(Ἄρθρον 153 ν. 1811/1951)

Ἀνακριτικαὶ πράξεις.

1. Ἀνακριτικαὶ πράξεις εἶναι:

α) αὐτοψία,

β) ἐξέτασις μαρτύρων,

γ) πραγματογνωμοσύνη καὶ

δ) ἐξέτασις τοῦ διωκομένου.

2. Δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀντικείμενον ἀνακριτικῆς πράξεως:

α) ἀπόρρητον τῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον δὲν συναινῇ ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ καὶ

β) νόμῳ ἐπαγγελματικὸν ἀπόρρητον.

3. Περὶ τῆς ἀνακριτικῆς πράξεως συντάσσεται ἔκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ πάντων τῶν συμπραξάντων ἢ μνημονεύουσα τὴν τυχὸν ἄγνοιαν γραμμάτων ἢ ἄρνησιν ὑπογραφῆς τινος.

Ἄρθρον 25.

(Ἄρθρον 154 ν. 1811/1951)

Αὐτοψία ἐγγράφων.

1. Ἡ αὐτοψία δημοσίων ἐγγράφων ἢ ἰδιωτικῶν κατατεθειμένων εἰς δημοσίαν ἀρχὴν ἐνεργεῖται εἰς τὸ γραφεῖον ὅπου ταῦτα φυλάσσονται.

2. Ἔγγραφα κατεχόμενα ὑπὸ ἰδιώτου παραδίδονται εἰς τὸν ἐνεργοῦντα τὴν ἀνάκρισιν, ἀποδίδονται δὲ ὑποχρεωτικῶς εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς πειθαρχικῆς δίκης. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν ὑποχρεοῦται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἰδιώτου νὰ χορηγήσῃ ἀτελῶς, πλὴν τῆς ἀποδείξεως, ἐπίσημον ἀντίγραφον τῶν παραληφθέντων ἐγγράφων ἢ ἀποσπασμάτων. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἐγγράφων ἀναγκαιούντων εἰς τὸν ἰδιώτην πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδίου συμφέροντος, ταῦτα ἀνακοινοῦνται εἰς τὸν ἐνεργοῦντα τὴν ἀνάκρισιν εἰς τὸν τόπον ὅπου ταῦτα εὑρίσκονται. Ἡ ἄρνησις τῆς παραδόσεως ἢ ἀνακοινώσεως συνιστᾷ πλημμέλημα.

Ἄρθρον 26.

(Ἄρθρον 155 ν. 1811/1951)

Μάρτυρες.

1. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνόρκως κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των.

2. Ἡ μὴ ἐμφάνισις ἢ ἄρνησις καταθέσεως τοῦ μάρτυρος ἄνευ εὐλόγου αἰτίας ἀποτελεῖ πλημμέλημα. Εὔλογος αἰτία θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τοῦ διωκομένου συγγένεια τοῦ μάρτυρος εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου ἐκ πλαγίου βαθμοῦ.

3. Ἡ ἐξέτασις τῶν παρὰ τοῦ διωκομένου ὑπαλλήλου προσαγομένων μαρτύρων πέρα τῶν πέντε, ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῆς δικαιοδοτούσης ἀρχῆς.

"Αρθρον 27.

("Αρθρον 156 ν. 1811/1951)

Πραγματογνώμονες.

Πραγματογνώμονες ορίζονται δημόσιοι υπάλληλοι και αξιωματικοί του κατά ξηράν, θάλασσαν και αέρα στρατού, της χωροφυλακής ή της αστυνομίας, ορκίζονται δε προ της εκτελέσεως πραγματογνωμοσύνης κατά τας οικείας διατάξεις της Ποινικής Δικονομίας.

"Αρθρον 28.

("Αρθρον 157 ν. 1811/1951)

Εξέτασις διωκομένου.

1. Κατά την ανάκρισιν δέον να καλήται οπωσδήποτε προς εξέτασιν ο διωκόμενος. Η μη προσέλευσις τούτου ή η άρνησις προς εξέτασιν δεν κωλύει την πρόοδον της ανακρίσεως.

2. Παράστασις ή συμπαράστασις πληρεξουσίου απαγορεύεται.

"Αρθρον 29.

("Αρθρον 16 ν. 417/1976)

Εκτίμησις βαρύτητος αδικήματος.

Επί αυτεπαγγέλτου διώξεως, ο μεν Υπουργός και το διοικητικόν συμβούλιον νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, μετά το πέρας της προανακρίσεως ή της ανακρίσεως, ενεργούν κατά τα εν παραγράφω 1 του άρθρου 20 οριζόμενα, πας δε έτερος πλην του Υπουργού πειθαρχικώς προϊστάμενος, επιληφθείς της διώξεως, καθ' οιονδήποτε στάδιον των ανακρίσεων, εάν το εικαζόμενον αδίκημα επάγεται κατά την κρίσιν του ποινήν μείζονα της αρμοδιότητός του, ενεργεί κατά τα εν άρθρω 15 παράγρ. 5, εδάφια τέταρτον και πέμπτον, οριζόμενα.

"Αρθρον 30.

("Αρθρον 159 ν. 1811/1951 και άρθρον 17 ν. 417/1976)

Ενέργειαι μετά την ανάκρισιν.

1. Ο κατά το άρθρον 23 διεξάγων την ανάκρισιν πειθαρχικώς προϊστάμενος, εφ' όσον δεν συντρέχει η περίπτωσις του προηγουμένου άρθρου, προβαίνει μετά το πέρας της ανακρίσεως είτε εις την κλήσιν προς απολογίαν του διωκομένου είτε εις την άνευ ταύτης έκδοσιν απαλλακτικής αποφάσεως. Ο ενεργήσας ανάκρισιν κατ' εντολήν πειθαρχικώς προϊσταμένου υποβάλλει εις τούτον, μετά το πέρας της ανακρίσεως, τον φάκελλον αυτής μετά του πορίσματός του.

2. Ο ενεργήσας ανάκρισιν κατ' εντολήν υπηρεσιακού πειθαρχικού συμβουλίου υποβάλλει εις τούτο, μετά το πέρας της ανακρίσεως, τον φάκελλον αυτής μετά του πορίσματός του.

3. Ο πρόεδρος του υπηρεσιακού πειθαρχικού συμβουλίου, μετά την υποβολήν του πορίσματος, δύναται να ορίση ως εισηγητήν της υποθέσεως εν εκ των μελών του συμβουλίου, εις το οποίον διαβιβάζει τον σχηματισθέντα φάκελλον.

4. Εισηγητήν, κατά την προηγουμένην παράγραφον, δύναται να ορίση ο πρόεδρος και άμα τη λήψει του κατά τα άρθρα 20 και 21 παραπεμπτηρίου εγγράφου.

5. Εάν ο πρόεδρος κρίνη ότι η υπόθεσις είναι ώριμος προς συζήτησιν, εισάγει ταύτην ενώπιον του υπηρεσιακού πειθαρχικού συμβουλίου, ίνα τούτο αποφασίση είτε την κλήσιν εις απολογίαν του διωκομένου, είτε την άνευ ταύτης απαλλαγήν αυτού.

"Αρθρον 31.

("Αρθρον 160 ν. 1811/1951 και άρθρον 18 ν. 417/1976)

Κλήσις διωκομένου εις απολογίαν.

1. Αι πρωτόδικοι καταγνωστικαί αποφάσεις εκδίδονται μετά κλήσιν του υπαλλήλου εις απολογίαν. Η μη εμπρόθεσμος υποβολή της απολογίας, της οποίας η κλήσις επεδόθη αποδεδειγμένως, δεν κωλύει την έκδοσιν της αποφάσεως. Αλλά και η εκπροθέσμως υποβληθείσα προ της εκδόσεως της αποφάσεως λαμβάνεται υπ' όψιν. Επί παραπομπής, κατά την παράγραφον 5 του άρθρου 15, εις ανώτερον πειθαρχικώς προϊστάμενον ή διοικητικόν συμβούλιον νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, μετά κλήσιν εις απολογίαν του διωκομένου υπαλλήλου, δεν απαιτείται νέα κλήσις εις απολογίαν.

2. Η εξέτασις του διωκομένου κατά το στάδιον της ανακρίσεως δεν αναπληρώνει την κλήσιν εις απολογίαν.

3. Η ενώπιον του δικαιοδοτούντος οργάνου προσέλευσις του διωκομένου και απολογία αυτού δύναται, κατά την κρίσιν του οργάνου, να καλύψη την παράλειψιν της κλήσεως εις απολογίαν.

4. Μετά την κλήσιν εις απολογίαν η υπόθεσις δέον να περατωθή δι' αποφάσεως.

5. Η κλήσις εις απολογίαν καθορίζει σαφώς το αποδιδόμενον πειθαρχικόν αδίκημα και τάσσει εύλογον προθεσμίαν προς απολογίαν, πάντως όχι βραχυτέραν του εικοσιτετραώρου, αν καλή πειθαρχικώς προϊστάμενος, τριών δε ημερών, αν καλή συμβούλιον. Κατόπιν ητιολογημένης εγγράφου αιτήσεως του καλουμένου δύναται να παραταθή η προς απολογίαν προθεσμία εφ' άπαξ μέχρι του τριπλασίου της ταχθείσης.

6. Η κλήσις εις απολογίαν επιδίδεται διά δημοσίου οργάνου εις χείρας ή την κατοικίαν του υπαλλήλου. Περί της επιδόσεως ταύτης συντάσσεται αποδεικτικόν. Εις περίπτωσιν αρνήσεως παραλαβής ο επιδίδων συντάσσει πράξιν βεβαιούσαν την άρνησιν. Αγνοουμένης της διαμονής, η κλήσις τοιχοκολλείται εις το κατάστημα της υπηρεσίας του υπαλλήλου, συντασσομένου πρωτοκόλλου, το οποίον υπογράφεται υπό δύο μαρτύρων.

"Αρθρον 32.

("Αρθρον 161 ν. 1811/1951)

Απολογία.

1. Η απολογία υποβάλλεται εγγράφως. Κατ' εξαίρεσιν δι' εύλογον αιτίαν δύναται να επιτραπή υπό του καλούντος προφορική τοιαύτη κατόπιν αιτήσεως του υπαλλήλου, οπότε συντάσσεται πρωτόκολλον ενώπιον του καλούντος ή του υπ' αυτού οριζομένου υπαλλήλου.

2. Η έγγραφος απολογία παραδίδεται επί αποδείξει εις χείρας του καλούντος ή διαβιβάζεται εις αυτόν διά δημοσίας αρχής ή ταχυδρομικώς επί συστάσει. Εις την περίπτωσιν ταύτην το εμπρόθεσμον της υποβολής κρίνεται εκ του χρόνου της καταθέσεως εις την δημοσίαν αρχήν ή της ταχυδρομήσεως.

3. Προ πάσης απολογίας δικαιούται ο υπάλληλος να λάβη γνώσιν της σχηματισθείσης δικογραφίας. Περί τούτου συντάσσεται πράξις, η οποία υπογράφεται υπό του υπαλλήλου του τηρούντος τον φάκελλον και υπό του λαβόντος γνώσιν αυτού, ή, εν αρνήσει του δευτέρου υπό μόνου του πρώτου. Ο εδρεύων εκτός έδρας του καλούντος υπάλληλος δικαιούται να λάβη γνώσιν της δικογραφίας, είτε δι' αποστολής του φακέλλου εις δημοσίαν αρχήν, εφ' όσον τούτο θεωρείται σκόπιμον υπό της διωκούσης αρχής, είτε διά χορηγήσεως αδείας εις τον διωκόμενον υπάλληλον, εάν αι υπηρεσιακαί ανάγκαι επιτρέπουν τούτο, είτε, εν αδυναμία των δύο τούτων λύσεων, δι' εκπροσώπου δημοσίου υπαλλήλου, εξουσιοδοτουμένου εγγράφως προς τούτο υπό του διωκομένου ή κατ' αίτησιν αυτού, υπό της διωκούσης αρχής.

4. Ο καλούμενος εις απολογίαν δικαιούται να ζητήση διά της απολογίας του εύλογον προθεσμίαν διά την υποβολήν εγγράφων στοιχείων, η παροχή της οποίας απόκειται εις την κρίσιν του καλούντος.

"Αρθρον 33.

("Αρθρον 162 ν. 1811/1951 και άρθρον 19 ν. 417/1976)

Προσδιορισμός δικασίμου—Αυτοπρόσωπος παράστασις διωκομένου.

1. Μετά την υποβολήν της απολογίας ή την παρέλευσιν της προς τούτο προθεσμίας ο πρόεδρος του υπηρεσιακού πειθαρχικού συμβουλίου διά πράξεώς του προσδιορίζει την ημέραν της δίκης, ανακοινουμένην εγκαίρως, πάντως όμως τουλάχιστον προ 48 ωρών, εις τον εγκαλούμενον δι' εγγράφου.

2. Τὰ ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια ὡς καὶ τὰ διοικητικὰ συμβούλια νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δικαιοῦνται νὰ ἀπαιτήσουν τὴν ἐνώπιον αὐτῶν αὐτοπρόσωπον παράστασιν τοῦ διωκομένου ὑπαλλήλου. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ διωκόμενος ὑπάλληλος.

3. Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον κρίνει ἀναγκαίαν τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως ἢ τὴν προφορικὴν ὑποστήριξιν τῆς ἀπολογίας, δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης.

4. Ἀναβληθείσης τῆς δίκης, ὁ πρόεδρος προσδιορίζει ἄλλην δικάσιμον, ἡ ὁποία ἀνακοινοῦται ἐγκαίρως, ὡς ἄνω, εἰς τὸν ἐγκαλούμενον.

5. Ἡ παράστασις ἢ συμπαράστασις πληρεξουσίου ἀπαγορεύεται.

6. Ἡ εἰς τὴν δίκην προσέλευσις τοῦ ἐγκαλουμένου ἀποτελεῖ νόμιμον λόγον χορηγήσεως εἰς αὐτὸν ἀναλόγου ἀδείας ἀπουσίας.

Ἄρθρον 34.

(Ἄρθρον 163 ν. 1811/1951)

Κοινοποίησις εἰς διωκόμενον.

Πᾶσα πρόσκλησις ἢ εἰδοποίησις τοῦ ἐγκαλουμένου κοινοποιεῖται εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 31.

Ἄρθρον 35.

(Ἄρθρον 164 ν. 1811/1951)

Ἐξαίρεσις καὶ κωλύματα μελῶν ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

1. Τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἐξαιροῦνται οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 παράγρ. 2 μὴ δικαιούμενοι νὰ διεξαγάγουν ἀνάκρισιν.

2. Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ ζητήσῃ ἐφ' ἅπαξ τὴν ἐξαίρεσιν δύο κατ' ἀνώτατον ὅρον μελῶν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο σύγκειται ἐκ πέντε μελῶν καὶ ἄνω, ἄλλως ἑνὸς μόνον. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ὑποβάλλεται ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου δύο τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, νὰ εἶναι ἠτιολογημένη καὶ νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τῶν ὑπαρχόντων τυχὸν δικαιολογητικῶν, ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως τὸ ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον, συντιθέμενον ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτοῦ, δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά. Τὰ μέλη ὑπὲρ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη τὸ συμβούλιον ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀναπληρωτῶν των.

3. Ἡ ἐνέργεια τῆς ἀνακρίσεως κωλύει τὴν συμμετοχὴν τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἀποκλείεται τοῦ ἔργου τῆς ἀνακρίσεως ἢ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον ὁ ἐνεργήσας τὴν ἀνάκρισιν ἢ συμμετασχὼν εἰς τὸ ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην δίκην.

Ἄρθρον 36.

(Ἄρθρον 166 ν. 1811/1951)

Ἐκτίμησις ἀποδείξεων.

1. Ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς ἐκτιμᾷ τὰς προσαχθείσας ἀποδείξεις κατ' ἐλευθέραν κρίσιν.

2. Ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς δύναται πρὸς μόρφωσιν τῆς κρίσεώς του νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα μὴ προκύπτοντα ἐκ τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας, ἀλλ' ἐξ ἄλλης διαδικασίας νομίμως συνεστημένης, ἐφ' ὅσον ἔλαβε γνῶσιν τούτων ὁ διωκόμενος.

3. Ἀδικήματα, διὰ τὰ ὁποῖα ὁ διωκόμενος δὲν ἐκλήθη εἰς ἀπολογίαν, δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον τῆς δίκης.

4. Ἡ ἀπόφασις δέον νὰ στηρίζηται ἐπὶ ἀποδεδειγμένων πραγματικῶν γεγονότων καὶ ὄχι ἁπλῶν ὑπονοιῶν καὶ νὰ εἶναι ἠτιολογημένη τόσον διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἐνοχῆς, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐπιβολὴν ἢ ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς.

5. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐπαναλήψεως τῆς δίκης κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 8 δύναται, ἀλλὰ δὲν ὑποχρεοῦται, τὸ ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον νὰ προβῇ εἰς νέαν ἐξέτασιν τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῆς ὑποθέσεως, νὰ διατάξῃ νέαν ἀνάκρισιν καὶ νέαν κλῆσιν εἰς ἀπολογίαν, ὡς καὶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν νέους πραγματικοὺς ἰσχυρισμοὺς καὶ νέας ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 37.

(Ἄρθρον 167 ν. 1811/1951)

Τέλη σημάνσεως ἐγγράφων πειθαρχικῆς διαδικασίας.

1. Τὰ τέλη σημάνσεως καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου διὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

2. Εἰς περίπτωσιν μερικῆς ἀπορρίψεως τῆς ἐφέσεως τοῦ πρωτοδίκως τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου, τὸ ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον καταλογίζει εἰς βάρος αὐτοῦ μέρος μόνον τῶν τελῶν τῆς δίκης.

3. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν διετάχθη πραγματογνωμοσύνη, αἱ ἀμοιβαὶ τῶν πραγματογνωμόνων ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ πειθαρχικοῦ ὀργάνου καὶ καταβάλλονται παρὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, καταλογίζονται δὲ εἰς βάρος τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καθόλου ἢ ἐν μέρει, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου, διὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

4. Εἰς περίπτωσιν ἀπαλλαγῆς τοῦ διωκομένου τὰ τέλη βαρύνουν τὸ Δημόσιον.

5. Ἐπίσης βαρύνουν τὸ Δημόσιον τὰ τέλη τῆς δίκης, ἡ ὁποία ἐκινήθη συνεπείᾳ ἐνδίκου μέσου ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ἔνδικον τοῦτο μέσον ἀπερρίφθη.

Ἄρθρον 38.

(Ἄρθρον 168 ν. 1811/1951 καὶ ἄρθρον 20 ν. 417/1976)

Πειθαρχικὴ ἀπόφασις.

1. Πᾶσα πειθαρχικὴ ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐγγράφως.

2. Εἰς τὴν ἀπόφασιν μνημονεύονται:

α) ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐκδόσεως,

β) τὸ ὄνομα, ὁ τίτλος καὶ ὁ βαθμὸς τῶν δικασάντων,

γ) τὸ ὄνομα, ὁ τίτλος καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ κριθέντος,

δ) τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα, ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς τελέσεως αὐτοῦ,

ε) ἡ ἀπολογία καὶ ἡ τυχὸν προφορικὴ ταύτης ὑποστήριξις ἢ ἡ μὴ ὑποβολὴ ἀπολογίας καὶ ἡ κλῆσις ἢ μὴ κλῆσις εἰς προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀπολογίας,

στ) ἡ αἰτιολογία τῆς ἀποφάσεως,

ζ) ἂν ἐλήφθη ὁμοφώνως ἢ κατὰ πλειοψηφίαν, προκειμένου περὶ πολυμελοῦς δικαιοδοσίας, καὶ

η) ἡ ἀθώωσις τοῦ κριθέντος ἢ ἡ ἐπιβαλλομένη ποινή.

Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον ε' μέρος τῆς ἀποφάσεως μνημονεύεται περιληπτικῶς.

3. Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις, ἐὰν μὲν ἐκδίδεται ὑπὸ πειθαρχικῶς προϊσταμένου, ὑπογράφεται ὑπὸ τούτου, ἄλλως ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ συμβουλίου.

4. Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν κριθέντα, προσέτι δέ, αἱ μὲν τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων καὶ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων νομικῶν προσώπων, εἰς τοὺς δικαιουμένους πρὸς ἄσκησιν ἐνδίκου μέσου ὑπὲρ τῆς διοικήσεως, αἱ δὲ τῶν ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων εἰς τὸν ἐκδώσαντα τὸ παραπεμπτήριον ἔγγραφον.

5. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν κριθέντα ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 31 παράγρ. 6 ὁριζόμενα.

6. Ἀνάκλησις ἐκδοθείσης πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.
ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

Ἄρθρον 39.
(Ἄρθρον 169 ν. 1811/1951 καὶ ἄρθρον 21 ν. 417/1976)

Ἔφεσις.

1. Εἰς ἔφεσιν ὑπόκεινται αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις:
α) τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων, πλὴν τῶν κατ' ἄρθρον 18 ὑποκειμένων εἰς προσφυγὴν καὶ β) τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Εἰς ἄσκησιν ἐφέσεως δικαιοῦνται: α) ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως ἢ ὑπὲρ τοῦ ὑπαλλήλου πᾶς ἀνώτερος πειθαρχικῶς προϊστάμενος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ νομικοῦ προσώπου, ὡς καὶ ὁ ἀσκῶν ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου Ὑπουργός, εἰς τοὺς ὁποίους κοινοποιεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ ἀπόφασις. Ἡ ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως ἔφεσις χωρεῖ καὶ κατὰ τῶν ἀπαλλακτικῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.

3. Ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, τοιοῦτο δὲ εἶναι ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐφέσεως.

4. Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ὑπὸ μὲν τοῦ τιμωρηθέντος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτόν, ὑπὸ δὲ τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων ἢ τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τοῦ ἀσκοῦντος ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου Ὑπουργοῦ, ἀπὸ τῆς περιελεύσεως εἰς αὐτοὺς τῆς ἀποφάσεως.

5. Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία παρατείνεται, λόγῳ μὲν ἀποστάσεως κατὰ δέκα ἔτι ἡμέρας διὰ τοὺς εἰς τὴν ἡμεδαπὴν καὶ κατὰ ἑξήκοντα διὰ τοὺς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἑδρεύοντας ἢ διαμένοντας, λόγῳ δὲ κωλύματος ἐξ ἀνωτέρας βίας κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται ἡ ἔφεσις.

6. Τὰ ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια, κρίνοντα ἐπὶ ἐφέσεως:
α) τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου ἢ ὑπὲρ τοῦ ὑπαλλήλου δὲν δύνανται νὰ καταστήσουν χείρονα τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν ποινὴν ἐλαφροτέραν τῆς ἐπιβληθείσης. Ἐν περιπτώσει ὅμως ἀσκήσεως ἐφέσεων καὶ ὑπὸ τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καὶ ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, τὰ ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια, συνεκδικάζοντα ἀμφοτέρας τὰς ἐφέσεις, δὲν δεσμεύονται ἐν τῇ ἐπιβολῇ τῆς ποινῆς.

7. Ἡ ἔφεσις καὶ ἡ πρὸς ἄσκησιν αὐτῆς προθεσμία ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν.

8. Πλείονες ἐφέσεις κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀσκηθεῖσαι πρὸ τῆς ἐπὶ τινι τούτων ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως συνεκδικάζονται.

9. Ἡ κατόπιν ἐφέσεως ἔκδοσις ὁριστικῆς ἀποφάσεως καθιστᾷ ἀπαράδεκτον πᾶσαν ἄλλην ἔφεσιν.

Ἄρθρον 40.
(Ἄρθρον 22 ν. 417/1976)

Προσφυγή.

1. Εἰς ἄσκησιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 18, προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δικαιοῦται μόνον ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος.

2. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προσφυγῆς καλεῖται ὅπως παραστῇ ἐκπρόσωπος τῆς Διοικήσεως.

3. Τὰ τῶν προθεσμιῶν καὶ τῆς διαδικασίας τῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσφυγῶν διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ τούτων κειμένων διατάξεων.

4. Ἡ προσφυγὴ καὶ ἡ πρὸς ἄσκησιν αὐτῆς προθεσμία ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως.

5. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, κρῖνον ἐπὶ προσφυγῆς, δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν θέσιν τοῦ προσφυγόντος ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 41.
(Ἄρθρον 23 ν. 417/1976)

Ἐπανάληψις πειθαρχικῆς δίκης.

1. Τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης αἰτεῖται ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως ὁ οἰκεῖος Ὑπουργός, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως ὁ ἀθωωθείς.

2. Ἡ αἴτησις ἐπαναλήψεως ἀπευθύνεται πρὸς τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπήγετο ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

3. Κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ ἀνωτέρα τῆς ἐπιβληθείσης, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, δύναται νὰ ἀποφασισθῇ ἀπαλλαγὴ ἢ ἐπιβολὴ ἐλαφροτέρας ποινῆς. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ὁριστικῆς παύσεως ἢ τοῦ ὑποβιβασμοῦ, δύναται κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης νὰ ἀποφασισθῇ καὶ ἡ ἀποκατάστασις τοῦ ὑπαλλήλου, ὁπότε οὗτος καταλαμβάνει τὴν τυχὸν ὑπάρχουσαν κενὴν θέσιν τοῦ βαθμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἀποκαθίσταται, ἤ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, παραμένει ὑπεράριθμος καὶ καταλαμβάνει τὴν πρώτην κενωθησομένην τοιαύτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ἄρθρον 42.
(Ἄρθρον 172 ν. 1811/1951 καὶ ἄρθρον 24 ν. 417/1976)

1. Ἡ τελεσίδικος καταστᾶσα πειθαρχικὴ ἀπόφασις εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεστή.

2. Ἡ ἐκτελεστὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ὡς πρὸς μὲν τὸ πρόστιμον ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐντελλομένου τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ τιμωρηθέντος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς ἐκδούσης ἀρχῆς ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀμέσως ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως ἀντίγραφον αὐτῆς, ὡς πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ποινὰς ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὑπουργείου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου. Εἰς περίπτωσιν λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, τὸ πρόστιμον εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, οὐδέποτε ὅμως ἐκ τῶν κληρονόμων τοῦ τιμωρηθέντος.

3. Ἡ ἐκτελεστὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις καταχωρίζεται εἰς τὸ «ἀτομικὸν δελτίον στοιχείων ὑπαλλήλου» καὶ τίθεται εἰς τὸν ἀτομικὸν φάκελλον τοῦ κριθέντος.

4. Ἁρμόδιος διὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν τελῶν τῆς δίκης εἶναι ὁ ἐκδώσας τὴν καταγνωστικὴν ἀπόφασιν πειθαρχικῶς προϊστάμενος ἢ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐκδώσαντος ταύτην διοικητικοῦ συμβουλίου νομικοῦ προσώπου ἢ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.
ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 43.
(Ἄρθρον 175 ν. 1811/1951 καὶ ἄρθρον 25 ν. 417/1976)

Πειθαρχικὸν δίκαιον τῶν ἐπὶ συμβάσει, ἐπὶ θητείᾳ καὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγονται καὶ οἱ ἐπὶ συμβάσει ἢ ἐπὶ θητείᾳ εἰς τακτικὰς θέσεις διοριζόμενοι ὑπάλληλοι.

2. Ἐπίσης ὑπάγονται καὶ οἱ ἔκτακτοι, ἀποκλειομένης μόνον τῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

3. Διὰ Π. διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Ἐργασίας καὶ τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἁρμοδίου, δύναται νὰ καθορίζωνται καθ' Ὑπουργεῖον ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου (ἐν ἢ πλείονα)

τὰ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου, κατά τε τὰς οὐσιαστικὰς καὶ διαδικαστικὰς διατάξεις, τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου παρέχοντος εἰς τὸ Δημόσιον καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου τὰς ὑπηρεσίας του προσωπικοῦ, ἐπιτρεπομένης παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν διατάξεων τῆς κειμένης ἐργατικῆς νομοθεσίας, ἀποκλειομένης πάντως τῆς ποινῆς τῆς ὁριστικῆς παύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 44.

(Ἄρθρον 26 ν. 417/1976).

Γνωστοποίησις ποινικῆς διώξεως ὑπαλλήλων.

Ἡ παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται πᾶσαν ὑπ' αὐτῆς ἀσκουμένην ποινικὴν δίωξιν κατὰ ὑπαλλήλου νὰ γνωστοποιῇ ἀμέσως εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ Ἀρχήν.

Ἄρθρον 45.

(Ἄρθρον 27 ν. 417/1976 καὶ διευκρινιστικὴ διάταξις τῆς λέξεως «ὑπάλληλος»)

Περὶ τῆς ἐννοίας ὅρων τινῶν.

Ὅπου ἐν τῷ πειθαρχικῷ δικαίῳ γίνεται μνεία:

α) «Ὑπουργοῦ» νοεῖται καὶ ὁ οἰκεῖος «Ὑφυπουργός»,

β) Διοικητικοῦ συμβουλίου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου» νοεῖται καὶ τὸ ὑπὸ τυχὸν ἄλλην ὀνομασίαν συλλογικὸν ὄργανον διοικήσεως τοῦ νομικοῦ προσώπου,

γ) «Πρυτάνεως» νοεῖται καὶ ὁ ὑπὸ διάφορον ὀνομασίαν ἐπέχων θέσιν πρυτάνεως ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος,

δ) «πειθαρχικῆς ἀγωγῆς» νοεῖται «τὸ παραπεμπτήριον ἔγγραφον», καὶ

ε) «ὑπαλλήλου», ἄνευ εἰδικωτέρου προσδιορισμοῦ ὡς ὑπαλλήλου τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, νοεῖται καὶ ὁ δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὑπάλληλος νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου.

Ἄρθρον 46.

(Ἄρθρον 28 ν. 417/1976)

Πειθαρχικαὶ διατάξεις προσωπικοῦ ἐκπαιδεύσεως.

Δὲν θίγονται αἱ ἰσχύουσαι πειθαρχικαὶ διατάξεις, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὸ προσωπικὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὰ ὑπὸ τῆς κειμένης ὅμως νομοθεσίας, περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως, προβλεπόμενα Προεδρικὰ διατάγματα, τὰ καθορίζοντα τὰ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ διαδικασίας, ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 47.

(Ἄρθρον 30 ν. 417/1976)

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Πειθαρχικὰ ἀδικήματα, τελεσθέντα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ν. 417/1976 καὶ μήπω ὁριστικῶς ἐκδικασθέντα, διέπονται ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διαδικαστικὰς διατάξεις.

2. Ὑπὸ τοῦ παρόντος διέπονται καὶ αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ν. 417/1976 ἐκκρεμεῖς συνεπείᾳ ἐφέσεων ἢ προσφυγῶν δίκαι, ὡς καὶ αἱ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐφεξῆς ἀσκηθησόμεναι ἐφέσεις ἢ προσφυγαὶ κατὰ προεκδοθεισῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.

3. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ προσωρινῆς παύσεως, ἐπιβληθεῖσαι πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ ν. 417/1976, α) ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς προϊσχυούσας διατάξεις, ἐὰν ἡ ἀπόφασις κατέστη τελεσίδικος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 417/1976, β) ἀναθεωροῦνται οἴκοθεν ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν κατέστη τελεσίδικος καὶ δὲν ἠσκήθη προσφυγὴ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 417/1976 καὶ γ) ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἐὰν ἠσκήθη προσφυγὴ πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ ν. 417/1976.

Ἐν τῇ περιπτώσει β' τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἀρχίζει νέα πρὸς ἄσκησιν προσφυγῆς προθεσμία ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατ' ἀναθεώρησιν ἀποφάσεως.

4. Αἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ ν. 417/1976 ἐκκρεμεῖς πειθαρχικαὶ δίκαι ἐνώπιον τῶν κατὰ τὰς παραγρ. 5 καὶ ἑπομένας τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ β.δ. 285/1972 ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων συνεχίζονται μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὑπ' αὐτῶν ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 48.

(Ἄρθρον 31 ν. 417/1976)

Καταργούμεναι διατάξεις.

Καταργοῦνται:

α) Τὸ ν.δ. 750/1970 «περὶ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου».

β) Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ν.δ. 751/1970 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως διατάξεών τινων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος», αἱ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς δ' αὐτοῦ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις κρίνονται ὑπὸ τῶν οἰκείων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων πειθαρχικῶν διατάξεων.

γ) Τὸ ν.δ. 1112/1972, καθ' ὃ μέρος τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν, συμπλήρωσιν καὶ κατάργησιν διατάξεων τοῦ ν.δ. 750/1970.

δ) Τὸ β.δ. 285/1972 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων «περὶ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου».

ε) Τὸ ἄρθρον 35 τοῦ ν. 22/1975 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων ν.π.δ.δ.», μὴ θιγομένων τῶν λοιπῶν πειθαρχικῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου, καὶ

στ) πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ν. 417/1976 ἢ ρυθμίζουσα ἄλλως θέματα διεπόμενα ὑπ' αὐτοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΙΝΑΞ

περιλαμβάνων τὰς κατ' ἄρθρον τῆς κωδικοποιήσεως τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου ἐνσωματωθείσας διατάξεις πηγῶν.

Ἄρθρα κωδικοποιήσεως	Πηγαὶ
Ἄρθρον μόνον παραγρ. 1	Διάταξις εἰλημμένη ἐκ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. 417/1976, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 44 ν. 22/1975 καὶ ἄρθρα 23 παραγρ. 2 καὶ 29 παραγρ. 3 τοῦ Συντάγματος.
Ἄρθρον μόνον παραγρ. 2	Διάταξις εἰλημμένη ἐκ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. 417/1976.
Ἄρθρον 1	Ἄρθρον 131 Β.Ν. *
Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδάφ. α	Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. α Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 2 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. β-δ	Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. β-δ Β.Ν.
Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. ε	Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. ε Β.Ν., ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 29 παραγρ. 3 τοῦ Συντάγματος.
Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. στ-ιδ	Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. στ-ιδ Β.Ν.
Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. ιε	Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. ιε Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 2 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. ιστ-ιθ	Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. ιστ-ιθ Β.Ν.
Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. κ	Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. κ Β.Ν., ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 23 παραγρ. 2 τοῦ Συντάγματος.
Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδαφ. κα-κη	Ἄρθρον 132 παράγρ. 1 ἐδάφ. κα - λ Β.Ν.
Ἄρθρον 2 παράγρ. 2	Ἄρθρον 132 παράγρ. 2 Β.Ν.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 1	Ἄρθρον 133 παράγρ. 1 Β.Ν.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 2	Ἄρθρον 133 παράγρ. 2 Β.Ν. , ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 3 παράγρ. 1 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 3	Ἄρθρον 133 παράγρ. 3 Β.Ν.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. α-ε	Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. α-ε τοῦ Β.Ν.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. στ	Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. στ, Β.Ν. ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 23 παράγρ. 2 τοῦ Συντάγματος.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. ζ	Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. ζ Β.Ν.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. η	Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. η Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 3 παράγρ. 2 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. θ-ιβ	Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. θ-ιβ τοῦ Β.Ν. Σημείωσις : Ἐκ τοῦ ἐδαφίου ιβ παρελείφθη τὸ ἄρθρον 215, ὡς ἀφορῶν εἰς μεταβατικὴν διάταξιν.

* Β.Ν. = Βασικὸς Νόμος 1811/1951

Ἄρθρα κωδικοποιήσεως	Πηγαὶ
Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. ιγ	Διάταξις εἰλημμένη ἐκ τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ ν. 22/1975.
Ἄρθρον 4 παράγρ. 1-3 καὶ 5-6	Ἄρθρον 134 παράγρ. 1-3 καὶ 5-6 Β.Ν.
Ἄρθρον 4 παράγρ. 4	Ἄρθρον 134 παράγρ. 4 Β.Ν., ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 27 περίπτ. δ. ν. 417/1976.
Ἄρθρον 4 παράγρ. 7	Ἄρθρον 134 παράγρ. 7 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 4 ν. 417/1976.
Ἄρθρα 5-7	Ἄρθρα 135-137 Β.Ν.
Ἄρθρον 8 παράγρ. 1-2	Ἄρθρον 138 παράγρ. 1-2 Β.Ν.
Ἄρθρον 8 παράγρ. 3-4	Ἄρθρον 138 παράγρ. 3-4 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 5 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 9	Ἄρθρον 139 Β.Ν.
Ἄρθρον 10 παράγρ. 1	Ἄρθρον 140 παράγρ. 1 Β.Ν.
Ἄρθρον 10 παράγρ. 2	Ἄρθρον 140 παράγρ. 2 Β.Ν., ἐν συνδυασμῷ πρὸς τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 172 τοῦ Β.Ν., ὡς ἡ παράγραφος αὕτη ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 24 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 11	Ἄρθρον 141 Β.Ν.
Ἄρθρον 12	Ἄρθρον 142 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 6 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 13	Ἄρθρα 143, 173 καὶ 174 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 7 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 14	Ἄρθρον 144 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 8 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 15	Ἄρθρον 145 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 9 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 16	Ἄρθρον 10 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 17	Ἄρθρα 146 καὶ 165 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 11 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 18	Ἄρθρον 147 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 12 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 19 παράγρ. 1,2 καὶ 3 ἐδάφ. α καὶ γ	Ἄρθρον 148 παράγρ. 1, 2 καὶ 3 ἐδάφ. α καὶ γ Β.Ν.
Ἄρθρον 19 παράγρ. 3 ἐδάφ. β	Ἄρθρον 148 παράγρ. 3 ἐδάφ. β τοῦ Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 13 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 20	Ἄρθρον 149 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 14 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 21	Ἄρθρον 150 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 15 ν. 417/1976.
Ἄρθρα 22-28	Ἄρθρα 151-157 Β.Ν.
Ἄρθρον 29	Ἄρθρον 158 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 16 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 30 παράγρ. 1 καὶ 2	Ἄρθρον 159 παράγρ. 1 καὶ 2 Β.Ν.
Ἄρθρον 30 παράγρ. 3, 4 καὶ 5	Ἄρθρον 159 παράγρ. 3, 4 καὶ 5 Β.Ν. , ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 17 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 31	Ἄρθρον 160 Β.Ν., ὡς ἡ παράγραφος 1 αὐτοῦ συνεπληρώθη δι' ἄρθρου 18 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 32	Ἄρθρον 161 Β.Ν.
Ἄρθρον 33 παράγρ. 1,4,5 καὶ 6	Ἄρθρον 162 παράγρ. 1, 4, 5 καὶ 6 Β.Ν.
Ἄρθρον 33 παράγρ. 2 καὶ 3	Ἄρθρον 162 παράγρ. 2 καὶ 3 Β.Ν. , ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 19 ν. 417/1976.
Ἄρθρα 34-37	Ἄρθρα 163, 164, 166 καὶ 167 Β.Ν.
Ἄρθρον 38 παράγρ. 1-3	Ἄρθρον 168 παράγρ. 1-3 Β.Ν.
Ἄρθρον 38 παράγρ. 4 καὶ 5	Ἄρθρον 168 παράγρ. 4 καὶ 5 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 20 παράγρ. 1 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 38 παράγρ. 6	Ἄρθρον 20 παράγρ. 2 ν. 417/1976.

Ἄρθρα Κωδικοποιήσεως	Πηγαί
Ἄρθρον 39 παράγρ. 1,2,4,6 καὶ 9	Ἄρθρον 169 παράγρ. 1, 2, 4, 6 καὶ 9 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 21 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 39 παράγρ. 3,5,7 καὶ 8	Ἄρθρον 169 παράγρ. 3, 5, 7 καὶ 8 Β.Ν.
Ἄρθρον 40	Ἄρθρον 170 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 22 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 41	Ἄρθρον 171 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 23 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 42 παράγρ. 1,2 καὶ 4	Ἄρθρον 172 παράγρ. 1, 2 καὶ 4 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 24 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 42 παράγρ. 3	Ἄρθρον 172 παράγρ. 3 Β.Ν.
Ἄρθρον 43 παράγρ. 1 καὶ 2	Ἄρθρον 175 παράγρ. 1 καὶ 2 Β.Ν.
Ἄρθρον 43 παράγρ. 3	Ἄρθρον 25 ν. 417/1976, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 12 παράγρ. 1 ν. 400/1976.
Ἄρθρον 44	Ἄρθρον 26 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 45	Ἄρθρον 27 ν. 417/1976 καὶ διευκρινιστικὴ διάταξις τῆς λέξεως «ὑπάλληλος».
Ἄρθρον 46	Ἄρθρον 28 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 47	Ἄρθρον 30 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 48	Ἄρθρον 31 ν. 417/1976.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ἐμφαίνων τὰ νομοθετήματα, τὰ ὁποῖα περιελήφθησαν εἰς τὸ διάταγμα κωδικοποιήσεως τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον τῆς κωδικοποιήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον περιελήφθη ἑκάστη τῶν διατάξεων τῶν νομοθετημάτων τούτων.

ν. 1811/1951

«Περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων».
(Φ.Ε.Κ. 141 Α' 16.5.1951)

Διατάξεις πηγῶν	Ἄρθρα κωδικοποιήσεως
ν. 1811/1951	
Ἄρθρον 131	Ἄρθρον 1
Ἄρθρον 132 παράγρ. 1 ἐδάφ. α, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. α
Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. β - δ	Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. β - δ
Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. ε, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 29 παραγρ. 3 τοῦ Συντάγματος.	Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. ε
Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. στ - ιδ	Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. στ - ιδ
Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. ιε, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρον 2 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. ιε
Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. ιστ - ιθ	Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. ιστ - ιθ
Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. κ, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 23 παραγρ. 2 τοῦ Συντάγματος.	Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. κ
Ἄρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδαφ. κα - λ	Ἄρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδαφ. κα - κη
Ἄρθρον 132 παραγρ. 2	Ἄρθρον 2 παραγρ. 2
Ἄρθρον 133 παράγρ. 1	Ἄρθρον 3 παράγρ. 1
Ἄρθρον 133 παράγρ. 2, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 3 παράγρ. 1 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 3 παράγρ. 2
Ἄρθρον 133 παράγρ. 3	Ἄρθρον 3 παράγρ. 3
Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. α - ε	Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. α - ε
Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. στ, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 23 παράγρ. 2 τοῦ Συντάγματος.	Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. στ.
Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. ζ	Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. ζ
Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. η, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 3 παράγρ. 2 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. η

Διατάξεις πηγῶν	Ἄρθρα κωδικοποιήσεως
ν. 1811/1951	
Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. θ - ιβ Σημείωσις: Ἐκ τοῦ ἐδαφίου ιβ παρελείφθη τὸ ἄρθρον 215, ὡς ἀφορῶν εἰς μεταβατικὴν διάταξιν.	Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. θ - ιβ
Ἄρθρον 134 παράγρ. 1 - 3 καὶ 5 - 6.	Ἄρθρον 4 παράγρ. 1 - 3 καὶ 5 - 6
Ἄρθρον 134 παράγρ. 4, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 27 περίπτ. δ ν. 417/1976.	Ἄρθρον 4 παράγρ. 4
Ἄρθρον 134 παράγρ. 7, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 4 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 4 παράγρ. 7
Ἄρθρον 135	Ἄρθρον 5
Ἄρθρον 136	Ἄρθρον 6
Ἄρθρον 137	Ἄρθρον 7
Ἄρθρον 138 παράγρ. 1 - 2	Ἄρθρον 8 παράγρ. 1 - 2
Ἄρθρον 138 παράγρ. 3 - 4, ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 5 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 8 παράγρ. 3 - 4
Ἄρθρον 139	Ἄρθρον 9
Ἄρθρον 140 παράγρ. 1	Ἄρθρον 10 παράγρ. 1
Ἄρθρον 140 παράγρ. 2, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 172, ὡς ἡ παράγραφος αὕτη ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 24 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 10 παράγρ. 2
Ἄρθρον 141	Ἄρθρον 11
Ἄρθρον 142, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 6 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 12
Ἄρθρα 143, 173 καὶ 174, ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 7 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 13
Ἄρθρον 144, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 8 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 14
Ἄρθρον 145, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 9 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 15
Ἄρθρα 146 καὶ 165, ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 11 ν. 417/1976	Ἄρθρον 17
Ἄρθρον 147, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 12 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 18
Ἄρθρον 148 παράγρ. 1, 2 καὶ 3 ἐδάφ. α καὶ γ.	Ἄρθρον 19 παράγρ. 1,2 καὶ 3 ἐδάφ. α καὶ γ
Ἄρθρον 148 παράγρ. 3 ἐδάφ. β, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 13 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 19 παράγρ. 3 ἐδάφ. β
Ἄρθρον 149, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 14 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 20
Ἄρθρον 150, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 15 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 21
Ἄρθρον 151	Ἄρθρον 22
Ἄρθρον 152	Ἄρθρον 23
Ἄρθρον 153	Ἄρθρον 24
Ἄρθρον 154	Ἄρθρον 25
Ἄρθρον 155	Ἄρθρον 26
Ἄρθρον 156	Ἄρθρον 27
Ἄρθρον 157	Ἄρθρον 28
Ἄρθρον 158, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 16 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 29
Ἄρθρον 159 παράγρ. 1 καὶ 2	Ἄρθρον 30 παράγρ. 1 καὶ 2
Ἄρθρον 159 παράγρ. 3, 4 καὶ 5, ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 17 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 30 παράγρ. 3, 4 καὶ 5
Ἄρθρον 160, ὡς ἡ παράγρ. 1 αὐτοῦ συνεπληρώθη δι' ἄρθρου 18 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 31
Ἄρθρον 161	Ἄρθρον 32
Ἄρθρον 162 παράγρ. 1, 4, 5 καὶ 6	Ἄρθρον 33 παράγρ. 1, 4, 5 καὶ 6
Ἄρθρον 162 παράγρ. 2 καὶ 3, ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 19 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 33 παράγρ. 2 καὶ 3
Ἄρθρον 163	Ἄρθρον 34
Ἄρθρον 164.	Ἄρθρον 35
Ἄρθρον 165, ὡς ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἄρθρου 146 ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 11 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 17
Ἄρθρον 166	Ἄρθρον 36
Ἄρθρον 167	Ἄρθρον 37
Ἄρθρον 168 παράγρ. 1 - 3	Ἄρθρον 38 παράγρ. 1 - 3
Ἄρθρον 168 παράγρ. 4 καὶ 5, ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 20 παράγρ. 1 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 38 παράγρ. 4 καὶ 5
Ἄρθρον 169 παράγρ. 1, 2, 4, 6 καὶ 9 ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 21 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 39 παράγρ. 1, 2, 4, 6 καὶ 9
Ἄρθρον 169 παράγρ. 3, 5, 7 καὶ 8	Ἄρθρον 39 παράγρ. 3, 5, 7 καὶ 8
Ἄρθρον 170, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 22 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 40
Ἄρθρον 171, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 23 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 41

Διατάξεις πηγῶν	Ἄρθρα κωδικοποιήσεως
ν. 1811/1951	
Ἄρθρον 172 παράγρ. 1, 2 καὶ 4, ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 24 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 42 παράγρ. 1, 2 καὶ 4
Ἄρθρον 172 παράγρ. 3	Ἄρθρον 42 παράγρ. 3
Ἄρθρα 173 καὶ 174, ὡς ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἄρθρου 143 ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 7 ν. 417/1976.	Ἄρθρον 13
Ἄρθρον 175 παράγρ. 1 καὶ 2	Ἄρθρον 43 παράγρ. 1 καὶ 2

ν. 22/1975

«Περὶ ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων ν.π.δ.δ.»
(Φ.Ε.Κ. 54 Α' τῆς 1.4.1975)

Ἄρθρον 44	Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. ιγ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

(Φ.Ε.Κ. 111 Α' τῆς 9.6.1975)

Ἄρθρον 23 παράγρ. 2	Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. κ Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. στ
Ἄρθρον 29 παράγρ. 3	Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. ε

ν. 417/1976

«Περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύι τῶν πειθαρχικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν».

(Φ.Ε.Κ. 214 Α' τῆς 17.8.1976)

Διατάξεις πηγῶν	Ἄρθρα κωδικοποιήσεως
ν. 417/1976	
Ἄρθρον 1	Ἄρθρον μόνον
Ἄρθρον 2, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθησαν τὰ ἐδάφια α καὶ ιε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 132 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. α καὶ ιε
Ἄρθρον 3, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 133 καὶ τὸ ἐδάφιον η τῆς παραγρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 3 παράγρ. 2 καὶ 4 ἐδάφ. η
Ἄρθρον 4, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη ἡ παράγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 134 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 4 παράγρ. 7
Ἄρθρον 5, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθησαν αἱ παράγρ. 3 καὶ 4 τοῦ τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 8 παράγρ. 3 καὶ 4
Ἄρθρον 6, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 142 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 12
Ἄρθρον 7, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθησαν τὰ ἄρθρα 143, 173 καὶ 174 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 13
Ἄρθρον 8, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 144 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 14
Ἄρθρον 9, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 145 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 15
Ἄρθρον 10	Ἄρθρον 16

Διατάξεις πηγῶν	Ἄρθρα κωδικοποιήσεως
ν. 417/1976	
Ἄρθρον 11, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθησαν τὰ ἄρθρα 146 καὶ 165 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 17
Ἄρθρον 12, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 147 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 18
Ἄρθρον 13, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη τὸ ἐδάφ. β τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 148 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 19 παράγρ. 3 ἐδάφ. β
Ἄρθρον 14, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 149 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 20
Ἄρθρον 15, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 150 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 21
Ἄρθρον 16, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 158 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 29
Ἄρθρον 17, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθησαν αἱ παράγρ. 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 159 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 30 παράγρ. 3, 4 καὶ 5
Ἄρθρον 18, διὰ τοῦ ὁποίου συνεπληρώθη ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 160 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 31 παράγρ. 1
Ἄρθρον 19, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθησαν αἱ παράγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 162 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 33 παράγρ. 2 καὶ 3
Ἄρθρον 20, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθησαν αἱ παράγρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 168 τοῦ ν. 1811/1951 καὶ προσετέθη εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον παράγραφος 6.	Ἄρθρον 38 παράγρ. 4, 5 καὶ 6
Ἄρθρον 21, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθησαν αἱ παράγρ. 1, 2, 4, 6 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου 169 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 39 παράγρ. 1, 2, 4, 6 καὶ 9
Ἄρθρον 22, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 170 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 40
Ἄρθρον 23, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 171 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 41
Ἄρθρον 24, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθησαν αἱ παράγρ. 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 172 τοῦ ν. 1811/1951.	Ἄρθρον 10 παράγρ. 2 Ἄρθρον 42 παράγρ. 1, 2 καὶ 4
Ἄρθρον 25	Ἄρθρον 43 παράγρ. 3
Ἄρθρον 26	Ἄρθρον 44
Ἄρθρον 27	Ἄρθρον 4 παράγρ. 4
	Ἄρθρον 45
Ἄρθρον 28	Ἄρθρον 46
Ἄρθρον 29	Προοίμιον Διατάγματος
Ἄρθρον 30	Ἄρθρον 47
Ἄρθρον 31	Ἄρθρον 48

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ